

2,000 Kr. og op til 4,000 Kr. Naar man nu her laver Loven om, mener jeg, at der ingen som helst Grund er til at hjælpe disse Folk med Statsgaranti og til at faa højere Laan end ellers. Det kan ikke være en Statsopgave at støtte dem. Jeg er sikker paa, at min Opfattelse i saa Henseende falder nærmere ved Retfærdighedens Krav, end hvis Flertallets Forslag vedtages, hvorved disse Grundejere faar Adgang til billigere og større Laan end ellers. Jeg synes, det er meningsløst, ja, som sagt, uforvarligt. Disse Folk bør ikke, for at bruge Udtrykket i Anmærkningerne til § 3, „nyde godt af de dermed forbundne Fordele“, som Statsgarantien yder, og som yderligere vedtages her. Disse Folk har efter min Mening ikke noget Krav paa at faa deres økonomiske Interesser varetaget paa en billigere Maade end Folk i Almindelighed. Man kan dristig sige, at over Halvdelen, maaske $\frac{9}{10}$, af den danske Befolkning, der laaner i Grundejendomme, er mindre velstillet end disse Folk.

Hertil kan jeg i det væsentlige indskrænke mig. Naar jeg har tilladt mig at stille det principale Ændringsforslag under Nr. 4, er det, fordi jeg er overbevist om, at hvis man ikke vil gøre den Deling, som jeg har omtalt, vil man gøre Uret, og saa er det bedre at lade Loven hvile til senere. Mit subsidiaere Forslag gaar ud paa — ja, det er lidt vanskeligt at se det, det skal indflettes som Ændring i Loven her, der atter er en Ændring til en anden Lov, det maa derfor formes paa den Maade, som her er sket, og det kan blive ret utydeligt for Folk, der ikke er inde i alle disse Enkeltheder —, at Udvidelsen af Laanegrænsen op til de 12,000 Kr. for Husmandskreditforeningernes Vedkommende kun gælder for de Ejendomme, der har over $\frac{1}{2}$ ha Land, medens Ejendomme under $\frac{1}{2}$ ha kun vil kunne faa Laan indtil 10,000 Kr. Det er en Selvfølge, at vedtages dette Ændringsforslag, maa ogsaa Lovens Titel ændres, men det skal jeg her ikke udtale mig nærmere om. Lad os nu høre, hvad den højtærede Minister siger. Det væsentlige for mig er ikke netop at faa denne Lov, men derimod at faa at vide, hvorledes Lovgivningsmagten — derfor vil ogsaa en Udtalelse af den ærede Ordfører være mig kær — vil stille sig med Hensyn til det samme, som her foreslaas, overfor Grundejerkreditforeningen. Ellers kan jeg, som nævnt, ikke se andet, end at man giver Husmandskreditforeningen en Fortrinsret overfor Grundejerkreditforeningen — det gælder dog kun

nydske Panter — med Hensyn til visse Arter af Panter, nemlig de solideste af dem, der staar paa Vurderingsgrænsen for Husmandskreditforeningerne og altsaa kan komme baade hos dem og hos os.

Med disse Ord skal jeg anbefale mine Ændringsforslag til velvillig Overvejelse, idet jeg forbeholder mig, efter at have hørt den højtærede Minister og ogsaa Ordføeren, at tage enkelte af dem tilbage.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Foranlediget ved en Udtalelse af den ærede Ordfører vil jeg gøre opmærksom paa, at Refusionen af Taksationsomkostningerne jo er et ret brændende Spørgsmaal, og det er ikke mindst af Hensyn til denne Sags Ordning, at det vil være overordentlig ønskeligt, om det foreliggende Lovforslag kunde blive ført igennem og navnlig den Del deraf, som vedrører Spørgsmaalet om Refusionen af Taksationsomkostningerne, for saa vidt angaar de Ejendomme, der er vurderede til over 8,000 Kr. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, hvorledes Forholdet ligger, at der i Fjor i Rigsdagen, i Henhold til Sparekommissionens Bestemmelser, blev vedtaget, at der af Staten kun skulde ydes Halvdelen, og at Spørgsmaalet for Tiden staar paa, om der kan opnaas en Ordning som her foreslaaet, eller om der, antagelig ved Domstolene, skal søges en Afgørelse af, hvorvidt der i Henhold til Loven af 1880 maa siges at være en Ret for Kreditforeningerne til at faa samtlige Taksationsomkostninger refunderet af Statskassen, eller om man, som det skete i Fjor, ved Beslutning paa Finansloven er i Stand til at forandre det, som i sin Tid var tilsigtet med den omhandlede Bestemmelse i Loven af 1880. Jeg har fundet Anledning til at gøre opmærksom paa dette, men skal i øvrigt ikke komme ind paa en mere almindelig Omtale af Lovforslaget, jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad den ærede Ordfører sagde.

I Anledning af det Foredrag, som det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) nu holdt, ønsker jeg at bringe i Erindring, at Kreditforeningerne — ikke alene de to Husmandskreditforeninger, men Kreditforeningerne i al Almindelighed — er oprettede af Hensyn til Laantagerne, og at vi altid bør have for Øje, naar vi drøfter Spørgsmaalet om Kreditforeningerne, at det ikke er de enkelte Kreditforeningers større eller mindre Fordel, større eller mindre Interesse i det paagældende Spørgsmaal, men Laantagerens Interesse,